

Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség
www.csendor.com
csendorseg@yahoo.com

v. Kőrössi Zoltán (központi vezető)
11227 Woodson Ave., Kensington, MD 20895, USA
Telephone: 301-946-2414

Tisztelt Bajtársak és Barátaink!

MKCsBK Körlevél # 34, 2016. április

„Gyakran nézegetem a csendőr honlapot, és könnyek szöknek a szemembe, emlékezve, hogy milyen szép is volt a mi szolgálatunk és mivé lett.” – írta egy személyes levelében 2008-ban Vadon Sándor Kálmán, csendőr őrmester.

A magyar királyi csendőrség valóban kiérdemelte azt az elismerést, hogy világviszonylatban az egyik legjobb rendvédelmi testület volt, melynek hatásossága nyitját Európából is és a tengeren túlról is delegációk tanulmányozták. De a kommunista magyar állam vad üldözésének célpontja volt, és még a rendszerváltás óta is úgy tesznek, mintha a csendőrség nem is létezett volna. Csupán néhány ideiglenes kiállítást rendeztek, méghozzá többnyire magán-személyek, és az MKCsBK által összegyűjtött és 2000-ben hazaszállított csendőrségi anyag mai napig raktárban sínylik. Ezen szegényletes helyzetben jelent lényeges változást, hogy az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark (ÖNTE) csendőr őrszobát rendez be, ami az Emlékpark „falumúzeum” hitelességéhez jelentősen hozzájárul, hiszen a századeleji falu képéhez a csendőr őrs szorosan hozzátartozott, és annak munkája, a vidék békéjének biztosítása által az ország rohamos fejlődését jelentősen elősegítette. A csendőrségnek e képből való kihagyása tulajdonképpen történelemhamisítás lenne. Ezért nagy örömmel üdvözljük az Ópusztaszeri csendőr őrszoba létrehozatalát és az illetékeseknek köszönetünket fejezzük ki a történelmi hitelesség érdekében vállalt munkájukért.

A Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület (MCSBE) elnöke, Ságvári Pál pár évvel ezelőtt már megközelítette az Emlékparkot egy csendőr őrszoba felállításának gondolatával, de akkor a körülmények még nem értek meg e lépésre. Tavaly viszont a Magyar Királyi Csendőrség Hagyományörző

Az Ópusztaszeri Emlékpark őrs szobájának egyik részlete ezen kép alapján készül.

Közössége (MKCSHK) elnöke, Préda István sikeresen hozott létre egy megbeszélést az MKCsBK, SZBMRTT és az Emlékpark vezetősége között, és ezáltal a folyamat elindult. Isten iránti hálával adhatom hírül, hogy az előkészületek nagy ütemben haladnak. Az őrszoba a „községháza” épületének egyik szobájában nyer majd elhelyezést. Egyrészt az őrsiroda, másrészt a csendőr lakszoba berendezését és életét mutatja majd be. Az egykori dokumentumok alapján, az MKCsBK-val és a SZBMRTT történéseivel szorosan együtt működve, már folyamatban van a korhű bútorok és berendezések elkészítése, a dokumentumok másolása. Dr. Szakály Sándor személyesen is ellátogatott ezügyben Ópusztaszerre, s a kiállítást szervező Vincze Gábor, az Emlékpark történésze tárgyalást folytatott Dr. Gulyás Istvánnal, a csendőr vándorkiállítás tulajdonosával is. Az őrs szoba előreláthatólag a nyár folyamán már megtekinthető lesz.

Mivel ennek óriási történelmi jelentősége van hazánk szempontjából is és a testület hamisítás nélküli megismertetése szempontjából is, ezért újra hangsúlyosan kérem MINDEN EGYES OLVASÓNKAT, hogy ha még eddig nem tették volna meg, anyagilag is járuljanak hozzá a csendőr őrszoba felállításának költségeihez (mivel ez az óriás horderejű feladat sajnos nem élvez hivatalos állami támogatást!). Ha valakinek szívügye a csendőrség hiteles megismertetése, tiszteletének helyreállítása, az most konkrétan bizonyítsa ezt be, ha többre nem futja, legalább egy jelképes kis összeggel. Szomorúan kell megállapítanom, hogy eddig mindössze 22 család küldött erre a célra adományt (bár némelyek áldozatos hozzájárulással), holott a *Körlevelet* közel 200 címre küldjük, és az *Emlékérmet* közel 100 személy kapta, teljesen térítésmentesen. Úgy érzem, nem nevezheti magát csendőrbarátnak az, aki nem bizonyítja most cselekedetével az érzelmeit! Előző *Körlevelünk* óta a következő személyek támogatták anyagilag ügyünket:

Beöthy Kálmán, Bolus István, Czink Péter, Hangodi János, Pallagi Dalma, Dr. Ravasz István, v. Vattay Szabolcs és Judit. Köszönettel nyugtázzuk hozzájárulásukat.

Nemrégiben átnéztem a többszáznyi személyes levelezésemet, amelyet az évek folyamán csendőrökkel folytattam, de akik közül ma már csak egy van az élők sorában. Ezen leveleket azzal a szándékkal őrizgettem, hogy talán eljön az az idő, amikor az ezekben közölt egy-egy történelmi, vagy csendőrséggel kapcsolatos tény, adat majd történelmünket gazdagító kincs lesz. Megrázó élmény volt soraik újra olvasása. Sokan és sokszor kifejezték hálájukat az iránt, hogy érdeklődöm a csendőrség iránt, és hogy tisztelem őket és testületüket. Valójában én vagyok hálás, hogy sokat ismerhettem ezen kiváló, tiszteletreméltó, példaképnek tekinthető emberek közül. És mi lett az osztályrészük önfeláldozó és hűséges szolgálatukért? Üldözés, kínzások, munkatáborok, börtön, száműzetés. Sokukat kivégeztek, némelyek az ÁVÓ-sok általi kegyetlen „vallatások” során haltak mártírhalált. És mégis, még évtizedekkel később is, a folytonos támadás ellenére is megőrizték hitüket, hazájuk, népük, testületük és egymás iránti szeretetüket. Van-e vajon még ehhez hasonló hűséges szolgálat? Bárcsak többen élnének még ma is, hogy megláthatnák, amint testületüknek tiszteletteljes emléket állítunk a honlapon történő tárgyilagos bemutatásukkal, s talán a készülő Ópusztaszeri csendőr őrs szoba felállítása bevezetője lesz majd annak, hogy a magyar hazában is állandó kiállítás vagy múzeum nyílik emlékükre. (E levelek közérdeklődésre igényt tartó része a honlap Múzeumának *Levéltárában* található).

Személyes leveleim között volt számos levélváltás Jegenyés Pali bátyámmal, a csendőr főtörzsőrmesterrel, aki az MKCsBK megalapítója volt (kezdetben Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Asztaltársaság néven) 1947-ben. Leveleiben sok kérdésemre válaszolt a csendőr szolgálattal, illetve a csendőrörsök mindennapi életével kapcsolatosan. Leveleinek ezen részeit csokorba szedve a honlapra helyeztük *Csendőrélet az őrsön* címmel, a honlap Könyvtárának “Írások Archívuma” alatt. Akkor még nem gondoltam, hogy ennek olyan gyakorlati haszna is lesz, hogy az Ópusztaszeri csendőrörs szoba

felállításában segítséget nyújt majd, mivel a csendőrörsök mindennapi életére vonatkozó részletek nagy részének szinte nyoma veszett a kommunista fél évszázados pusztítás eredményeképp.

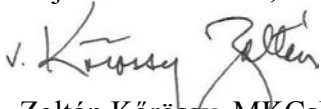
A kommunista propaganda hatásosan terjesztette azt a hazugságot, hogy a csendőrök kegyetlenül, embertelen módon bántak a néppel. Ezt a hazugságot oly hatásosan terjesztették, sőt a mai napig is terjesztik, hogy a lakosság nagy része ezt tényként elfogadva még napjainkban is negatívan érez a csendőrség iránt. S ezt a hazugságot éppen azok kenték a csendőrökre, akik keze alatt ezrével pusztultak ártatlan emberek, és akiknek a brutalitása a világtörténelemben is kimagasló. Az igazság állításaiknak épp az ellenkezője, amelyet az átolvasott levelek is bizonyítottak. Domokos Sándor bátyám (csendőr főhadnagy) például beszámolt egy esetről, amelyhez hasonló a Karsay levelek (lásd alább) szerint más csendőrökkel is megesett. Az *1956-os szabadságharc és forradalom* eseményei során több helyen a szabadságharcosok a területükön élő volt csendőröket kérték fel vezetésükre, tekintettel azok tapasztalt irányító és katonai képzettségére. Mikor a felkelők az ÁVÓ-sokat elfogván azokat azonnal ki akarták végezni, a csendőr vezető megakadályozta, mondván, hogy bízzák az ítéletet a jogos hatóságokra, mert ha önkényesen, bár nagyon is érthető okokból maguk ítéleznek, akkor önmagukat és ügyüket alacsonyítják le az ÁVÓ-sok szintjére. A Csendőr Tízparancsolatban, és így szívükbe zárva is az állt, hogy „Mögötted a törvény, előtted is az legyen”. A csendőr még ilyen szélsőséges helyzetben is a törvényes utat követte. Micsoda példamutató magatartás! (És a forradalmat követően ezeket a csendőröket az általuk megmentett ÁVÓ-sok kínozták és üldözték újra).

Egy további jelentős bővítés történt a honlap tartalmában. v. Karsay Jenő alezredes volt az MKCsBK központi vezetője 1948-49-ben, majd a *Bajtársi levél* szerkesztője 1964-ig. A hozzá érkezett leveleket jó barátjára, a történész dr. Orbán József (csendőr fia) bízta megőrzés céljából, s aki most azokat lemásolta a honlap számára, és mi immár feldolgoztuk és a honlapra helyeztük, a Múzeum *Levéltárába* (169 levél). Ezek történelmi szempontból óriási jelentőséggel bírnak, mert nyílt bepillantást nyújtanak a külföldre kényszerült csendőrök életébe, gondolkodásába, hozzáállásába. Ezekből is fényesen kiviláglik a csendőrökre jellemző felelős haza és népszerűség, az embertársaik és egymás iránti segítőkészség roppant nehéz sorsuk ellenére. Köszönetünket fejezzük ki ezúton is dr. Orbán Józsefnek felbecsülhetetlen hozzájárulásáért. (Fia, Orbán Gábor, a csendőrségi könyvek gyűjtője pedig több mint harminc könyv lemásolásával és annak a honlap részére rendelkezésünkre bocsájtásával járult hozzá a honlap gazdagításához; ezek között jó pár olyan könyv lemásolásával, amelyek létezéséről addig tudomásunk sem volt).

Mivel a magyar internetes árverező helyen, a Vaterán szemmel kísérem az esetleges csendőrtárgyak megjelenését, megdöbbenve láttam, hogy egy általunk adományozott Csendőr Emlékérmét árusít valaki. Bár az Emlékérmét mi ingyen adományoztuk az arra igényt tartó csendőr leszármazottaknak és csendőr barátoknak, részünkről az jelentős anyagi áldozatot követelt. Elszomorító, hogy valaki annyira nem becsüli az ügyet, amit az Emlékérem képvisel, és annyira nem becsüli az MKCsBK áldozatát, hogy most ő abból akar nyereséget húzni.

Szomorúan adom hírül újabb veszteségeinket: Ágoston István csendőr január 4-én, és v. Poltáry Vilmos csendőrfelügyelő helyettes lánya, Poltáry Edit pedig február 12-én hunyt el Budapesten. Mély együttérzésünket tolmácsoljuk családjaiknak.

Bajtársi üdvözléssel,

Zoltán Körössy, MKCsBK központi vezető

Hiven, becsülettel, vitézül